

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/46/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419200427
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8419200427.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu : PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO : 35 792 752, zastúpeného JUDr. Pavlom Pospěchom, advokátom, so sídlom Lichnerova 23, 903 01 Senec, proti žalovanému : N. W., G.. XX.XX.XXXX, K. XXX XX E. XX, o zaplatenie 106,88 eur a zmluvnej pokuty s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a** .
- II. Náhradu trov konania stranám sporu **n e p r i z n á v a** .

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 22.2.2019 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 106,88 eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 106,88 eur od 5.6.2016 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 690,-eur a odo dňa nasledujúceho po dni v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 690,-eur len 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 106,88 eur do zaplatenia, náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 30,22 eur a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodňoval tým, že dňa 25.3.2015 uzavrel so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu číslo XXXXXXXXXX na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 690,-eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť spolu s úrokom v 36 mesačných splátkach vo výške 24,42 eur v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. Poukazoval na to, že žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok a pretože bol v omeškaní s úhradou splátky č. 4 o viac ako 3 mesiace, žalobca si po predchádzajúcom upozornení na uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka uplatnil právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. vyhlásil okamžitú splatnosť úveru z dôvodu omeškania. Podľa žalobcu žalovaná suma vo výške 106,88 eur predstavuje nesplatenú sumu úveru a úroku, keď žalovaný celkovo uhradil na vrátenie úveru len sumu 772,24 eur. Žalobca v žalobe poukazujúc na článok 8 ods.8.1 zmluvy uplatnil si nárok na zmluvnú pokutu a popri ňom aj nárok na úrok z omeškania, odvolávajúc sa na ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka s tým, že uplatňuje ich tak, aby výška zmluvnej pokuty a úroku z omeškania neprevyšovala priemernú hodnotu RPMN naposledy zverejnenú podľa zákona č.129/2010 Z.z. pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne trojnásobok úrokov z omeškania podľa Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Žalobca tvrdil, že žalovanému zaslal viacero písomných upomienok spolu s pokusom o zmier pred začatím konania, no žalovaný na výzvy nereagoval, svoje záväzky nesplnil, pričom v súvislosti so zaslaným pokusom o zmier pred začatím súdneho konania svojim právnym zástupcom uplatnil si žalobca náhradu nákladov spočívajúcich v tarifnej odmene a paušálnej náhrade nákladov za túto právnu službu, spolu vo výške 30,22 eur.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil Zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č.XXXXXXXXXXX zo dňa 25.3.2015, výpis z účtu o vyplatení peňažných prostriedkov, prehľad splácania, oznámenie o uplatnení práva podľa § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka s doručenkou, pokus o zmier a fotokópiu plnej moci.

4. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu spolu s prílohami a výzvou vyjadriť sa k nej do vlastných rúk doručená bola dňa 29.3.2019 písomne nevyjadril.

5. Nakoľko hodnota tohto spotrebiteľského sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,-eur, skutkové tvrdenia strán neboli sporné (keďže žalovaný sa k veci vôbec nevyjadril), pričom prejednávany spor, v ktorom išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci bolo možné rozhodnúť len na základe predložených listinných dôkazov, súd v súlade s ust. § 297 písm. b) CSP spor prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 29.5.2019, miesto a čas jeho verejného vyhlásenia boli v súlade s ust. § 219 ods.3 CSP oznámené na úradnej tabuli súdu vyvesením dňa 15.5.2019 a súčasne na webovej stránke súdu na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR. Strany sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

6. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo žalovaným namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a zistil tento skutkový stav:

7. Zo zmluvy predloženej žalobcom, č. zmluvy XXXXXXXXXXXX označenej ako Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu súd zistil, že v zmluve ako veriteľ je uvedená spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., teda žalobca a ako dlžník žalovaný. V bode 5 zmluvy, označenom ako údaje o požadovanom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu v eurách sa uvádza, že dlžník žiada spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. o poskytnutie úveru za nasledujúcich podmienok: Informatívny údaj o predpokladanej mesačnej platbe (mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá) 40,13 eur, poskytnutá čiastka úveru /úverový limit/:690 eur. Splatnosť úveru /počet splátok/ 36. Mesačná splátka /vrátane úrokov/ 24,42 eur. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru+ poplatok za poskytnutie úveru) 948,12 eur. Predpokladaná ročná percentuálna miera nákladov za úver /v %/ 27,04, ročná úroková sadzba úveru /v %/ 17,78. Priemerná RPMN za úver /v %/ 34,42 eur. Poplatok za poskytnutie úveru 69,-eur. Ako účel čerpania úveru je tam uvedený nákup.

8. Pod týmto textom pod bodom 6 sú uvedené údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu v eurách, v ktorých sa uvádza: Informatívny údaj o mesačnej platbe (mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb) 40,13 eur, poskytnutá čiastka úveru /úverový limit/:690 eur. Splatnosť úveru /počet splátok/ 36. Mesačná splátka /vrátane úrokov/ 24,42 eur. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver+ úroky za celú dobu čerpania úveru) 948,12 eur. Ročná percentuálna miera nákladov za úver /v %/ 26,56, ročná úroková sadzba úveru /v %/ 17,78. Priemerná RPMN za úver /v %/ 34,42 eur. Poplatok za poskytnutie úveru 69,-eur.

9. Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu - zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu bola podpísaná dlžníkom, teda žalovaným v Kežmarku dňa 19.3.2015 a veriteľom, teda žalobcom v Bratislave dňa 25.3.2015.

10. Žalobca tvrdil, že žalovaný záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil, už pri štvrtej z dohodnutých 36 mesačných splátok sa dostal do omeškania so splácaním, preto žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť úveru, o čom ako dôkaz predložil oznámenie o zosplatnení zo dňa 14.1.2016 spolu s doručenkou, s tým, že žalovaný doposiaľ mu uhradil len 772,24 eur a dlží mu 106,88 eur.

11. Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobou uplatneného nároku, bolo potrebné vychádzať z toho, že žalobca je obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri je poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov. Žalovanému úver nebol poskytovaný na účel výkonu podnikania či povolania, pričom žalovaný pri uzatváraní zmluvy nevystupoval ako podnikateľ. Zo zmluvy, z jej označenia (zmluva o spotrebiteľskom úvere...) i použitej terminológii typickej pre spotrebiteľské úvery je zrejmé, že sa jednalo o spotrebiteľský

úver, preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

12. Z formy a obsahu zmluvy uzatváratej so žalovaným je zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárovú“, typovú zmluvu. Zo žalobcom predloženého vyhotovenia Žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu je zrejmé, a je to vyjadrené už aj v samotnom jej označení (žiadosť/zmluva), že v danom prípade k uzavretiu zmluvy nedošlo stretnutím obsahovo zhodných prejavov vôle strán v tom istom mieste a čase, ale najskôr žalovaný v C. dňa 19.3.2015 požiadal o úver a následne dňa 25.3.2015 v K. malo dôjsť k jeho schváleniu. Najskôr teda bola dňa 19.3.2015 vypísaná žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru v bode 5 tlačiva. Následne dňa 25.3.2015 žalobca vyplnil v žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/ v zmluve o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu v bode 6 údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere a vyhotovil pre žalovaného písomné Oznamenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi- Zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa 25.3.2015 (čl.9 spisu), v ktorom ako veriteľ oznámil dlžníkovi schválenie úveru. Právny vzťah medzi stranami, ktorý mal byť založený predmetnou zmluvou je preto nevyhnutné posudzovať podľa zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvárania zmluvy.

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu 25.3.2015 spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

14. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

15. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

16. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150101>> a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150101>>,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150101>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150101>>,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150101>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

17. Podľa § 11 ods.1 zákona ZoSÚ v znení účinnom ku dňu 25.3.2015 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150101>>,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150101>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150101>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150101>>,
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150101>> alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

18. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so

spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Zmluva posudzovaná v súdnej veci, uzatváraná žalobcom so žalovaným je ako už bolo uvedené spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské zmluvy sú typické tým, že ich o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačení tlačivách, spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Pre spotrebiteľskú zmluvu je teda charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá reálne možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 5 OZ). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

21. Žalobca predložením písomného vyhotovenia žiadosti/zmluvy zo dňa 25.3.2015 a tiež predložením výpisu z účtu o vyplatení peňažných prostriedkov (čl. 14 spisu) a prehľadom splácania (čl. 15-16 spisu) preukázal, že poskytol na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 690,-eur pri poplatku za poskytnutie úveru 69,-eur, reálne teda poskytnutá bola len suma 621,-eur. Sám žalobca teda predložil dôkaz o tom, že hoci ako výška žiadaného a poskytnutého úveru je v zmluve uvedená suma 690,-eur, reálne žalovanému poskytol len sumu 621,-eur. Zjavne teda poplatok za poskytnutie úveru, ktorý v zmysle článku 2 bod 2.5 tzv. Zmluvných dojednaní Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu (čl.10 spisu) splatným bol v deň uzavretia zmluvy bol hrazený tak, že jeho výška sa odpočítala od úverovej istiny, čím reálne vyplatená dlžníkovi bola suma nie 690,-eur ale len 621,-eur. Súčet skutočných úhrad žalovaného vo výške 772,24 eur a poplatku za poskytnutie úveru vo výške 69,-eur rovná sa sume 841,24 eur, pričom po odpočítaní sumy 841,24 eur od celkovej čiastky k zaplateniu uvedenej v zmluve (948,12 eur - 841,24 eur) výsledkom je práve žalovaná suma 106,88 eur. Z tvrdení žalobcu a z prehľadu platieb na čl.15 spisu vyplýva, že žalovaný doposiaľ zaplatil na nároky zo zmluvy sumu 772,24 eur. Žalobca tvrdí, že tým, že žalovaný nerealizoval svoju zmluvnú povinnosť v celom rozsahu, neuspokojené ostali nároky špecifikované v žalobe. Súd preskúmal, či uplatnenie týchto nárokov čo do základu a výšky má oporu v zákone o spotrebiteľských úveroch, ako aj opodstatnenosť týchto uplatnených nárokov z hľadiska ich súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že žaloba je v celom rozsahu nedôvodná. V danom prípade totiž na rozdiel od žalobcu súd je toho názoru, že spotrebiteľský úver, ktorý bol žalovanému poskytnutý je z dôvodov rozvedených v ďalšej časti tohto odôvodnenia bezúročný a bez poplatkov. Preto veriteľovi z úveru vznikol iba nárok na vrátenie úverovej istiny rovnajúcej sa výške žalovanému reálne poskytnutej sumy, t.j. 621,-eur. A keďže celú túto sumu už žalovaný úhradami pred podaním žaloby veriteľovi vrátil, jeho dlh zanikol splnením a žalobcovi už tento nič nedlží, pričom z dôvodov uvedených ďalej za nedôvodný považoval súd aj nárok žalobcu na zmluvnú pokutu a úhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky.

22. Z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu, keď malo dôjsť k uzavretiu zmluvy (25.3.2015), ktoré súd citoval vyššie vyplýva, že každá zmluva o

spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ZoSÚ. O aké náležitosti ide a či ich zmluva obsahuje je pritom potrebné a možné posudzovať výlučne podľa právnej úpravy účinnej v čase jej uzavretia. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonnom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver pri ktorého dojednaní neboli tieto náležitosti splnené je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

23. V tu súdenom spore strany uzatvárali písomnú formulárovú zmluvu o spotrebiteľskom úvere tým spôsobom, že najprv žalovaný dňa 19.3.2015 podpísal príslušný formulár označený ako „Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu“ vyplnením časti 5 „Údaje o požadovanom úvere“. Žalobca zmluvu podpísal neskôr, dňa 25.3.2015 po vyplnení časti 6 tlačiva „Údaje o schválenom úvere“. V oboch týchto častiach sú (okrem výšky RPMN) totožné údaje a to poskytnutá čiastka úveru - 690,-eur, splatnosť úveru - 36 splátok, mesačná splátka vrátane úrokov 24,42 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 948,12 eur, ročná úroková sadzba úveru 17,78 %, priemerná RPMN za úver 34,42 %, poplatok za poskytnutie úveru 69,-eur.

24. V bode 7 a 14 Zmluvy sa konštatuje, že jej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu a že zmluvné strany prehlasujú, že so zmluvnými dojednaniaми sa oboznámili.

25. V bode 3.1 spomínaných zmluvných dojednaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu žalobcu sú uvedené predpoklady, z ktorých sa vychádzalo pri výpočte RPMN a to z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, výšky poskytnutého úveru a doby splácania.

26. Podľa bodu 13.1 spomínaných zmluvných dojednaní bola stanovená možnosť okamžitej splatnosti úveru v prípade omeškania dlžníka s úhradou mesačnej splátky o viac ako 3 mesiace.

27. V bode 4.5 zmluvných dojednaní sa konštatuje, že úver je po každom revolvingu splatný podľa nového splátkového kalendára, s ktorým bude dlžník oboznámený. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je dňom konečnej splatnosti úveru.

28. V zmluvných dojednaniach pod bodom 7 sú vymenované prílohy ako súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere a medzi nimi aj oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi obsahujúce všetky identifikačné údaje schváleného úveru. Splátkový kalendár sa tam však neuvádza.

29. Dňa 25.3.2015 žalobca vypracoval oznámenie veriteľa o schválení úveru, ktoré mal zaslať aj žalovanému. V ňom vypísal všetky údaje o schválení úveru podľa zmluvy a navyše v ňom rozčlenil splátku úveru na istinu a úrok, uviedol tiež dátum splatnosti prvej splátky - 1.5.2015 a poslednej 1.4.2018. Uvedená je tam aj periodicita splácania - mesačne s dátumom splatnosti v prvý deň v mesiaci. Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť bola vyčíslená na sumu 948,12 eur. Zo spisu však nevyplýva, že by žalobca toto oznámenie žalovanému aj doručil.

30. Z tvrdenia žalobcu a prehľadu splácania úveru na čl.15 spisu vyplýva, že žalovaný žalobcovi zaplatil pred podaním žaloby sumu 772,24 eur.

31. Listom zo dňa 14.1.2016 žalobca oznámil žalovanému zosplatnenie úveru v dôsledku omeškania s úhradou splátok č. 7, 8 a 9 vo výške 96,82 eur. V liste ďalej uviedol, že uplynutím 15 dní od jeho doručenia sa stanú splatnými všetky záväzky zo zmluvy. Žalovanému bol tento list podľa doručienky na čl.18 spisu doručený dňa 20.1.2016. Žalobca v žalobe tvrdil, že oznámenie o zosplatnení doručené bolo žalovanému opätovne dňa 19.5.2016, o čom taktiež predložil doručenkou (čl.19 spisu).

32. Súd už uviedol, že obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 9 ods. 2 citovaného zákona a medzi nimi pod písm. f/ je uvedená doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a pod písmenom k) termíny splátok. Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140601>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140601>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/>

ZZ/2010/129/20140601>, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods.1 písm.b/ ZoSÚ).

33. Povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. musia byť uvedené v zmluve, čo znamená, že musia byť výsledkom zmluvného konsenzu oboch jej strán a to odhliadnuc od toho, že zmluva nemusí tvoriť jeden dokument, ale pokiaľ niektoré náležitosti zmluvy boli uvedené iba v tzv. oznámení veriteľa o schválení úveru, ktoré však nebolo podpísané žalovaným a na ktoré písomne nereagoval akceptáciou tohto návrhu (opak žalobca nepreukázal), pričom v samotnej ním podpísanej zmluve ani nie je odkaz na spomínané oznámenie ako súčasť zmluvy, nie je možné prijať záver, že zákonná požiadavka obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavujúca či už splatnosť mesačnej splátky alebo termín konečnej splatnosti úveru bola zachovaná spomínaným oznámením. Písomná forma zmluvy (§ 9 ods.1 ZoSÚ) vrátane spomínaných povinných zákonných náležitostí musí byť dodržaná aj v procese kontraktácie týchto jednotlivých náležitostí zmluvy. V samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je ani zmienka o splatnosti mesačnej splátky a o termíne konečnej splatnosti úveru. Pokiaľ tieto náležitosti žalobca uviedol v ďalšom dokumente, teda v spomínanom oznámení, bolo potrebné, aby žalovaný tento nový návrh žalobcu ohľadom týchto náležitostí písomne akceptoval. Musí byť totiž dodržaný proces uzatvárania zmlúv podľa § 43 a násl. Občianskeho zákonníka.

34. Podľa § 43a ods. 1 prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

35. Podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

36. Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

37. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

38. Podľa § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine.

39. Podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

40. Ako už súd uviedol, písomná akceptácia žalovaného vo vzťahu k termínu mesačnej splátky a termínu konečnej splatnosti úveru chýba a preto je nutné uzavrieť, že nedošlo k písomnej dohode strán o týchto náležitostiach zmluvy.

41. Súd zdôrazňuje, že vychádzajúc z formulácie „termín konečnej splatnosti úveru“ je nepochybné, že tento termín musí byť určený dátumovo (minimálne mesiacom a rokom, pokiaľ by bola jasne v zmluve uvedená splatnosť mesačnej splátky). Nemožno termín splatnosti nahrádzať matematickým výpočtom jednotlivých splátok. Napokon je to zrejme aj zo skutočnosti, že zákonodarca počet splátok stanovil pri ďalšej povinnej náležitosti zmluvy uvedenej v § 9 ods. 2 písm. k/ a preto nemohol mať na mysli počet splátok aj pri náležitosti predstavujúcej termín konečnej splatnosti úveru. Spotrebiteľ totiž musí mať jasno už pri uzatvorení zmluvy akú dlhú dobu a do kedy má úver splácať, pretože práve to je účelom citovaného zákonného ustanovenia. Spotrebiteľ teda má byť jasne a zrozumiteľne informovaný o konkrétnom termíne, dátume konečnej splatnosti, ktorý musí byť v zmluve výslovne uvedený bez ohľadu na to, že je možné ho vyvodiť z počtu splátok. Ak by za postačujúcu bola považovaná možnosť

jednoduchého výpočtu termínu konečnej splatnosti, v takom prípade by v zmluve vždy stačilo uviesť náležitosti podľa § 9 ods.2 písm.k) zákona, t.j. výšku, počet a termíny splátok a zákonodarca by do zákona vôbec nemusel zakomponovať ust. § 9 ods.2 písm.f), nakoľko toto by potom úplne stratilo zmysel, lebo z výšky, počtu a termínov splatnosti splátok by sa termín konečnej splatnosti dal vypočítať vždy. Zákon o spotrebiteľských úveroch ale napriek tomu osobitne, jasne a jednoznačne hovorí o jednej z náležitostí zmluvy - termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Teda musí to byť konkrétny termín. Takýto údaj ale v zmluve absentuje, navyše keďže chýba aj údaj o splatnosti jednotlivých splátok a termíne prvej splátky, aj jeho odvodený výpočet je nemožný. Poskytnutý úver súd preto posudzoval ako úver poskytnutý bez úroku a bez poplatku.

42. Súd zastáva názor, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemusí síce byť obsiahnutá v jednom dokumente, ale ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 v zmluve musí byť jasný odkaz na konkrétny dokument (čo tu nebolo), ktorý by navyše musel byť odovzdaný žalovanému ako spotrebiteľovi ešte pred uzavretím zmluvy, čo v prípade spomínaného oznámenia veriteľa nepochybne nebolo a ani nemohlo byť (z časového hľadiska) naplnené.

43. Vyššie uvedené závery teda znamenajú, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z.

44. Pre úplnosť treba uviesť, že súdu z jeho činnosti (napr. z odvolania žalobcu proti rozsudku tunajšieho súdu sp.zn.10Csp/332/2017 kde rovnako bol obdobný úver žalobcu z dôvodov totožných s touto vecou vyhodnotený ako bezúročný a bezpoplatkový) je známa argumentácia žalobcu snažiaca sa vyššie uvedené závery súdu spochybniť tým, že zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako Žiadosť/Zmluva ale aj zmluvnými dojednaniami, ktoré predstavujú neoddeliteľnú súčasť zmluvy, ako aj prílohami tvoriacimi súčasť zmluvných dojednaní (v zmysle článku 7 ods.7.1 písm.g) medzi uvedenú prílohu patrí aj Oznámenie veriteľa o schválení úveru). Podľa tejto argumentácie žalobcu požiadavka zákona je preto naplnená, lebo deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru. Žalobca v tejto súvislosti poukázal aj na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k.13Co/111/2014-166 ktorý ohľadne významu oznámenia veriteľa ako súčasť zmluvy uviedol, že v zmysle čl.7 zmluvných dojednaní predstavuje toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy, podľa vôle zmluvných strán teda toto oznámenie tvorí súčasť zmluvy a vychádzajúc z počtu splátok a ich splatnosti je logické, že exaktný údaj o konečnej splatnosti úveru je zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky. Žalobca ďalej vo vzťahu k predmetnému oznámeniu veriteľa o schválení úveru argumentoval tým, že skutočnosť, že toto oznámenie nebolo osobitne podpísané je bez právneho významu, lebo listina o právnom úkone môže pozostávať aj z niekoľkých strán pričom nemusia byť samostatne podpisované jednotlivé strany tvoriace listinu, ale stačí ak je podpísaná listina ako celok.

45. S vyššie uvedenou argumentáciou sa súd nestotožňuje. Účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do precizovanej úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ZoSÚ je vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb. Je potom úplne zrejmé, že nemôže obstať argumentácia žalobcu, ktorá obhajobu dodržania zákonom predpísaných náležitostí zmluvy stavia v podstate na tvrdení, že všetko je v poriadku, lebo zmluva podpísaná žalovaným v jej predtlačenom texte konštatuje, že jej neoddeliteľnou súčasťou sú Zmluvné dojednania Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu (tie nie sú podpísané žalovaným napriek tomu, že miesto pre podpis dlžníka je na nich výslovne vyznačené) a že tie v článku 7 bod 7.1 písm. g) za prílohu zmluvy vyhlasujú Oznámenie veriteľa o schválení dlžníkov.

46. Požiadavke jasnosti, zrozumiteľnosti a transparentnosti informovania spotrebiteľa o náležitostiach úveru, ktoré musí poznať už v čase keď sa pre úver rozhoduje a podpisuje zmluvu, v žiadnom prípade nemôže zodpovedať postup, keď veriteľ (tu žalobca) od spotrebiteľa de facto chce, aby sa k zákonom predpísanej náležitosti zmluvy dopátral tak, že cez predformulovaný odkaz v Žiadosti/Zmluve sa dostane k predformulovaným zmluvným dojednaniam s ďalším predformulovaným odkazom na Oznámenie veriteľa o schválení úveru, ktoré sa takto vyhlasuje za súčasť zmluvy, hoci ide o listinu vyhotovenú až niekoľko dní po jej podpise dlžníkom, ktorý tak jej obsah nielenže nemôže ovplyvniť, ale v čase podpisu žiadosti/zmluvy ani poznať.

47. K poukazu na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, ktoré má podporovať argumentáciu žalobcu súd uvádza, že výsledkom aktuálneho odvolacieho prieskumu uvedenej argumentácie žalobcu je jej jednoznačné odmietnutie. Súd v tejto súvislosti poukazuje napr. na aktuálny rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 22.11.2017 sp.zn.1Co/34/2017 najmä na body 22, 26 a 27 jeho odôvodnenia kde sa konštatuje, cit.“ Možno súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie, že predmetný úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu nenaplnenia ustanovenia § 9 ods.2 písm.f) Zákona o spotrebiteľských úveroch z dôvodu absencie údaju o konečnej splatnosti úveru. Nemožno v tomto smere súhlasiť s argumentáciou spočívajúcou v tom, že pokiaľ zmluva obsahuje údaj o splatnosti poslednej splátky ide vlastne o informáciu o konečnej splatnosti úveru, pretože zákon v § 9 ods.2 písm.f) Zákona o spotrebiteľských úveroch jednoznačne hovorí o údají týkajúcom sa doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, pričom ide o údaj rozdielny od termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pretože tento je údaj uvedený v § 9 ods.2 písm.k) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Ide teda z pohľadu zákona (ako uviedol aj súd prvej inštancie) o dva rozdielne údaje, ktoré nemožno stotožňovať, pretože zákon ich špecifikuje rozdielne a uvádza v dvoch rozdielnych zákonných ustanoveniach (§ 9 ods.2 písm.f) Zákona o spotrebiteľských úveroch, pokiaľ ide o termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a v § 9 ods.2 písm.k) citovaného zákona, ktorý pojednáva o počte a termínoch splátok)... Nemožno súhlasiť s argumentáciou, že oznámenie o schválení úveru postačuje pre záver o určení konečnej splatnosti úveru. Sporové strany uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere, v ktorej tento údaj chýba a oznámenie veriteľa o schválení úveru je vlastne len jednostranný právny úkon, ktorý nemožno považovať za zmluvné dojednanie. Navyše zmluva o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods.1 Zákona o spotrebiteľských úveroch musí mať písomnú formu, a teda musí byť účastníkmi zmluvy podpísaná (pozri rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn.2Co/56/2014 z 2.7.2015). Oznámenie o schválení revolvingového úveru preto nemôže byť považované za písomne uzavretú zmluvu, nakoľko žalobkyňou (pozn. dlžníkom) podpísané nie je. Na tomto závere nemôže nič zmeniť ani čl.7 zmluvných dojednaní- žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, pretože žiadne zmluvné dojednanie nemôže byť považované za platné, pokiaľ nerešpektuje zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý vyžaduje písomnú formu, t.j. aj podpis na zmluve o spotrebiteľskom úvere, teda aj vo vzťahu k dojednaniám, ktoré sú uvedené v Oznámení veriteľa o schválení revolvingového úveru, čo sa v danom prípade nestalo. Bez tohto súhlasu dlžníka tento dokument možno považovať len za jednostranný právny úkon v zmysle vyššie uvedeného...Žalovaný (pozn. tu žalobca) nielen nepreukázal, že zmluvné dojednania, na ktoré sa odvoláva v priebehu konania, ako aj v odvolaní sú takého charakteru, že s nimi bola žalobkyňa riadne oboznámená. Za týchto okolností je rozhodnutie súdu prvej inštancie vecne správne, pokiaľ ide o určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru, pričom tento právny záver je založený na ustanovení §/ 9 ods.2 písm.f) Zákona o spotrebiteľských úveroch.“

48. Súd v tejto súvislosti zároveň podporne poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.6.2016 sp.zn.7Sžo/61/2015, ktorým bol potvrdený rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/48/2014 <<http://merit.sl.v.cz/4S/48/2014>>-50 zo dňa 13. novembra 2014 v ktorom sa okrem iného konštatuje, že „Tým, že Zmluva o pôžičke neobsahuje údaje podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, t. j. konkrétne termíny jednotlivých splátok, výšku istiny, úrokov a iných poplatkov a obsahuje len výšku jednotlivých splátok, počet splátok a termín konečnej splatnosti s tým, že ďalšie údaje sú obsiahnuté v splátkovom kalendári, ktorý bol spotrebiteľovi preukázateľne doručený až po podpise zmluvy o úvere, aj podľa názoru súdu je takáto obchodná praktika neprípustná a odporujúca čestnej obchodnej praxi. Neobstojí tvrdenie žalobcu, že uvedené informácie boli obsahom samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako aj splátkového kalendára, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Je neprípustné, aby podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, ktoré zmluva pod sankciou neplatnosti, resp. pod sankciou straty práv veriteľa na úroky a poplatky musí obsahovať, boli spotrebiteľovi len dodatočne po podpise zmluvy doručované poštou a zároveň vyhlasované za neoddeliteľnú súčasť zmluvy bez toho, aby bol k tomu potrebný písomný súhlas druhej zmluvnej strany. Takýto postup je v rozpore aj s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka.“

49. Len pre úplnosť súd uvádza, že ani údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru uvedený v zmluve (690,-eur) nepovažuje za správny, čo v zmysle § 9 ods.2 písm. g) v spojení s § 11 ods.1 písm. b) zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je ďalší dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

50. Vo vzťahu k uvedenému súd poukazuje na rozsudok SD EÚ vo veci C-377/14, ktorý vo výroku rozsudku v bode 3. výslovne uviedol, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES ako

aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené.

51. V kontexte už uvedeného je zrejmé, že v tu prejednávanom spore celková suma, ktorú žalovaný reálne dostal k dispozícii od žalobcu, a teda celková výška úveru činila v skutočnosti len 621,-eur a nie sumu 690,-eur uvedenú v zmluve.

52. Súd v tejto súvislosti podporne poukazuje na závery v obdobnom spore žalobcu a jeho obdobného úveru, v ktorom Krajský súd v Prešove v rozsudku zo dňa 21.6.2018 sp.zn.22Co/33/2018 vo vzťahu k celkovej výške úveru a poplatku za poskytnutie úveru uviedol, cit „Odvolačný súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že pri Zmluve o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu si žalovaný (pozn. v predmetnom spore bol v pozícii žalovaného žalobca v tu súdnej veci) ako veriteľ vyúčtoval poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150,- eur. Z rozhodovacej praxe je tunajšiemu súdu známe, že žalovaný poskytnutý úver automaticky zníži o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Spotrebiteľ tak reálne neobdrží sumu, ktorá je uvedená v zmluve ako istina/ výška úveru, ale istinu poníženú o výšku poplatku za poskytnutie úveru. V prípade predmetného úveru žalobkyňa teda od žalovaného obdržala sumu 1.350,- eur a nie 1.500,- eur ako to uviedol žalovaný a ako to je chybné uvedené aj v predmetnej zmluve. Žalovaný si tak vyúčtoval poplatok vo výške 10 % samotného úveru, ktorý žalobkyňa reálne nikdy neobdržala. Vzhľadom na výšku predmetného poplatku a spôsob jeho úhrady, takéto dojednanie spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa ako to predpokladá ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.“

53. Súd tiež poukazuje aj na úplne aktuálny rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 24.4.2019 vo veci žalobcu sp.zn.13Co/25/2019 kde krajský súd v odôvodnení v bode 20 k výške úveru uviedol, cit. „Vo vzťahu k poplatku za poskytnutie úveru, odvolací súd uvádza, že poplatok za poskytnutie úveru bol v zmluve o úvere zo dňa 30.01.2015 uvedený vo výške 75,- Eur (č.l. 4). Žalobca si skompenzoval svoje náklady a tieto odpočítal od poskytnutého úveru. Celková výška (čerpania) úveru označuje celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje za náhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi vyplatené (pozri rozsudok Súdneho dvora C - 377/14 Radlinger proti FINWAY a.s.). Uvedené má potom vplyv na všetky relevantné údaje v zmluve - RPMN, výšku splátky a iné. Z uvedeného dôvodu potom ostatné náležitosti uvedené v zmluve neboli uvedené správne, pretože žalobca ako dodávateľ vypočítaval všetky ostatné relevantné údaje zo sumy 750,- Eur, a nie zo sumy skutočne poskytnutej, t.j. 675,- Eur. Vzhľadom na uvedené, pre neuvedenie správnych údajov v zmluve o úvere je úver bezúročný a bez poplatkov, a teda žalovaní majú povinnosť vrátiť len sumu reálne poskytnutú“.

54. Koniec koncov, právny názor tunajšieho súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru už pre strany tohto sporu nemôže byť nijako nový, či prekvapivý, nakoľko už v inej veci žalobcu proti žalovanému vedenej na tunajšom súde pod sp.zn.10Csp/67/2018 súd posudzujúc obdobné nároky žalobcu zo zmluvy so žalovaným uzavreť v ten istý deň ako tu posudzovaná zmluva vyslovil v rozsudku zo dňa 26.10.2018 rovnaký právny názor a podľa neho rozhodol, pričom uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 14.12.2018.

55. S poukazom na Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, súd uvádza, že v prípade vyššie popísaných nedostatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavreť so žalovaným ide o vážne nedostatky ktoré mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a predstavu o výške a trvaní záväzku. Súdny dvor v uvedenom rozhodnutí pritom vyslovil, že Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Takisto vyslovil, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. V tu súdenom spore ale ako už bolo uvedené, podmienky tejto zmluvy neumožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok, nakoľko nie je priamo v nej

v čase podpisu dlžníkom uvedený ani dátum prvej splátky, ani poslednej splátky ani jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom vyjadrený deň v mesiaci kedy majú byť splátky splatné, rovnako chýba termín konečnej splatnosti úveru, pričom v spojení s ďalšími vytkanými nedostatkami zmluvy (nesprávne uvedenie celkovej výšky úveru) ide v súhrne o nedostatky, ktoré bezosporu mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a predstavu o výške a trvaní záväzku.

Aj vzhľadom k tomu, čo vyplýva z formulára zmluvy, a síce že tá nebola uzavretá stretnutím dvoch obsahovo zhodných prejavov vôle strán v tom istom mieste a čase, ale najskôr žalovaný dňa 19.3.2015 v C. podpísal návrh zmluvy a až následne dňa 25.3.2015 došlo k jeho akceptovaniu veriteľom treba uviesť, že už len vzhľadom na danú skutočnosť a časový odstup bolo mimoriadne dôležité jasne a zrozumiteľne uviesť v zmluve zákonom predpísané údaje. Totiž už len vzhľadom na daný časový rozdiel medzi podpisom zmluvy dlžníkom a veriteľom bolo extrémne dôležité presne v zmluve uviesť napr. splatnosť prvej a ďalších splátok aby spotrebiteľ presne vedel odkedy, kedy a dokedy má plniť splátky.

56. Vzhľadom na všetko vyššie uvedené súd uzavrel, že žalobcovi v danom prípade vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru vznikol nárok len na vrátenie sumy reálne žalovanému poskytnutej, teda sumy 621,-eur. Vzhľadom na to, že žalovaný už celú sumu úverovej istiny nielenže zaplatil, ale preplatil (sám žalobca uviedol, že zaplatil mu celkovo sumu 772,24 eur), ku dňu podania žaloby ani vyhlásenia rozsudku neexistuje pohľadávka žalobcu voči žalovanému z úveru, preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol v celom rozsahu.

57. Žalobe nebolo možné vyhovieť ani v časti zaplatenia zmluvnej pokuty o ktorej žalobca tvrdil, že nárok na jej úhradu mu vznikol v dôsledku omeškania žalovaného v zmysle článku 8 ods. 8.1 zmluvy vo výške 0,04 % denne. Súd dojednanie o zmluvnej pokute v článku 8 bod 8.1 zmluvy, pri ktorom vzhľadom na jeho obsah a spôsob zakomponovania do formulára zmluvy nemožno mať pochybnosti, že bolo veriteľom vopred pripravené bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť obsah tohto dojednania alebo ho vylúčiť považuje za neplatné nakoľko sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka.

58. V tejto časti navyše žaloba žalobcu zjavne obchádza zákonný zákaz vyplývajúci z ust. § 53a Občianskeho zákonníka, čo samo osebe zakladá dôvod na jej zamietnutie v uvedenej časti. Podľa tohto zákonného ustanovenia ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

59. V súvislosti s uplatneným nárokom žalobcu na túto zmluvnú pokutu preto súd dáva do pozornosti, že už vo výroku Rozsudku Okresného súdu Rožňava sp.zn.12Csp/46/2016 zo dňa 10.5.2017 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 10.4.2018 sp.zn.5Co/468/2017 bola totožná zmluvná podmienka o zmluvnej pokute obsiahnutá v časti bodu 8.1. Zmluvy o revolvingovom úvere žalobcu vyhodnotená ako neprijateľná zmluvná podmienka. Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná (podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, pričom ide o absolútnu neplatnosť). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, navyše zákonom explicitne zakázaný, a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu Európskej únie a práva Európskej únie na ochrane práv spotrebiteľa.

60. Súd sa plne stotožňuje s vyššie uvedeným právoplatným posúdením uvedeného dojednania ako neprijateľného a absolútne neplatného aj s jeho dôvodmi ktoré žalobcovi musia byť známe nakoľko aj v tam vedenom spore bol stranou sporu. V prípade zmluvnej pokuty je potrebné pri uzavretí zmluvnej pokuty dodržať zákonné podmienky pre jej uzavretie, vyplývajúce z § 544 ods.1,2 Občianskeho zákonníka. Zmluvná pokuta bola zahrnutá do textu Zmluvy do bodu 8.1. Text Zmluvy bol predformulovaný žalobcom. Ustanovenie o zmluvnej pokute splýva s ostatnými časťami všeobecných

zmluvných dojednaní v zmluve. Samotná zmluvná pokuta bola zapracovaná do uvedeného textu zmätočne, nejasne, s odkazom na bod 13.1. Zmluvných dojednaní, ktoré neboli súčasťou Zmluvy. Z textu Zmluvy bodu 8.1. sa javilo, že zmluvnú pokutu si mohol veriteľ uplatniť vo výške 0,04 % denne už v prípade samotného omeškania a súčasne v prípade omeškania o viac ako tri mesiace, čo sa javí ako určitá duplicita, zvlášť za stavu, keď si mohol žalobca uplatňovať aj úrok z omeškania. Dojednanie podľa názoru súdu nespĺnilo predpoklady individuálneho dojednanie zmluvnej pokuty a tak ako bolo zapracované spôsobovalo značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov zmluvného vzťahu na úkor žalovaného ako spotrebiteľa. Okrem toho, žalobca nepreukázal, že by bolo umožnené žalovanému oboznámiť sa s obsahom Zmluvných dojednaní na ktoré dojednanie o zmluvnej pokute priamo odkazuje, ani že mu boli odovzdané v čase pred uzavretím Zmluvy. Len odkaz na Zmluvné dojednanie, to znamená na nejaké všeobecné zmluvné podmienky, súd nepovažuje za právne relevantný postup v spotrebiteľskom vzťahu, pretože Občiansky zákonník v ustanoveniach na ochranu spotrebiteľa (§ 53) neumožňuje dojednanie zmluvných podmienok takého významu a dôsledkov ako má dojednanie o zmluvnej pokute riešiť odkazom na všeobecné zmluvné podmienky. Dojednanie zmluvnej pokuty takýmto spôsobom, predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu nevyváženosť práv a povinností účastníkov zmluvného vzťahu. Krajský súd v Košiciach v už spomínanom rozsudku sp.zn.5Co/468/2017 k nesúhlasnej argumentácii žalobcu vo vzťahu k zmluvnej pokute uviedol, cit' rovnako správne súd vyslovil neprijateľnosť v časti bodu 8.1. Zmluvy o revolvingovom úvere lebo táto pokuta je neprimeraná keďže dlžník je povinný ju platiť dvakrát, raz keď je v omeškani s mesačnou splátkou a druhý raz keď omeškanie úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace. Z obsahu cit. bodu nie je zrejmé do kedy je veriteľ oprávnený túto pokutu počítať.“

61. Žalobca v žalobe uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 106,88 eur od 5.6.2016 do zaplatenia vo výške 0,4 % ročne. K tomu však treba uviesť, že vzhľadom na výšku preplatku žalovaného na istine poskytnutého úveru (151,24 eur) a výšku požadovaného úroku z omeškania (0,4 % ročne) je absolútne zjavné, že žalovaný úrok z omeškania z neuhradených splátok bezúročného úveru má dávno uhradený.

62. Čo sa týka nároku žalobcu na zaplatenie sumy 30,22 eur titulom náhrady nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky, ani tento nárok súd nepovažoval za dôvodný. Žalobca tvrdil, že uvedené náklady sú trovami právneho zastúpenia spojenými so zaslaním pokusu o zmier zo dňa 10.6.2016 (čl. 20 spisu) žalovanému. Nepredložil však žiaden dôkaz, žeby uvedený pokus o zmier sa skutočne žalovanému doručil (či aspoň odoslal), čím neunesol dôkazné bremeno v danej časti. Navyše, ak žalobca uplatnil uvedený nárok ako súčasť požadovaného príslušenstva pohľadávky (§ 121 ods.3 Občianskeho zákonníka), bol potom pre unesenie dôkazného bremena povinný preukázať účelné vynaloženie uvedených nákladov nielen vyhotovením pokusu o zmier, ale aj dôkazom o jeho skutočnom doručovaní žalovanému a tiež dôkazom o skutočnej úhrade nákladov s tým spojených ktorej náhrady sa domáhal práve v uvedenej výške svojmu vtedajšiemu právnenému zástupcovi, čo sa nestalo a nič z toho nepreukázal. Navyše nemožno považovať za účelne vynaložené náklady zakladajúce nárok na ich náhradu, ak pokus o zmier mal byť realizovaný len pár dní po výzve žalovanému uhradiť celú sumu úveru prostredníctvom oznámenia o zosplatnení úveru realizovaného samotným žalobcom ktoré žalovanému doručené malo byť dňa 19.5.2016. Ide o nepreukázané a nedôvodné plnenie požadované od spotrebiteľa. Preto súd žalobu žalobcu mal za nedôvodnú v celom rozsahu. Niet nárokov žalobcu zo zmluvy o úvere číslo XXXXXXXXXXXX proti žalovanému, ktoré by neboli uspokojené a ktorých by sa žalobca na žalovanom mohol domáhať. Žalovaný žalobcovi z tejto zmluvy už nič nedlží, preto súd žalobu zamietol.

63. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP v spojení s § 262 ods.1 a 2 CSP. V danom prípade plný úspech v spore mal žalovaný, keďže žaloba bola zamietnutá, preto podľa § 255 ods.1 CSP mu vznikol nárok na priznanie plnej náhrady trov konania. Žalovaný však náhradu žiadnych trov konania neuplatnil, zo spisu ani žiadne preukázateľné trovy konania žalovaného nevyplývajú, preto súd v zmysle § 262 ods.1 a 2 CSP nevyhradil rozhodnutie o ich výške samostatnému uzneseniu, nakoľko nebolo by v ňom o čom rozhodovať ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah , v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah , v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.